

Aldrig mer idag

Månad 9 av pandemin.

Idag är det den 21:a december.

Igår var det den längsta natten, shabe yalda, och nu går vi äntligen mot ljusare tider.

Ändå har vi fortfarande inte haft en enda soltimme i Stockholm under hela december.

I takt med att alla mina växter tappar sina blad och dör tappar jag mitt sinne och bejakar dödstankarna allt mer. Jag ger dem vatten, jag dricker vatten, men det behövs mer.

Vem vet när solen syns igen.

Idag började jag gråta och gömde mig under en filt för att dem starka snabbnudlarna jag gjorde var för starka.

Jag försökte rädda dem genom att riva ner vitkål i skålen, men allt blev bara slemmigt och mosigt och ändå alldeles för starkt så jag gav upp och tillkallade fosterställning. Min mun brände i takt med tårarna bakom ögonlocken och jag skämdes, över att jag grät över snabbnudlar för 19.90 kronor paketet. Ändå forsade tårarna. Jag orkade aldrig göra fler nudlar, för rädd för att bli bränd igen.

Idag markerar att jag varit yr i 3 månader. Jag kan inte göra mycket utan att framkalla en yrselattack och det är så obehagligt, läskigt, och desarmerande att jag måste lägga mig ner en lång stund när en attack kommer. Idag har jag fått 20 sådana. Läkarna vet inte vad som är fel. De har gjort alla möjliga tester utan resultat. Ingenting hjälper och min energinivå blir bara lägre och lägre. Snart kommer jag inte orka lämna sängen alls. Jag längtar så efter en verklighet som inte snurrar, skakar, eller gungar men jag börjar tvivla på att det finns någon stabilitet alls. Varken på utsidan, eller insidan, av min kropp.

Idag är det 3 dagar tills jag firar jul i en lägenhet som bara är min. Och idag är det 20 dagar innan jag börjar på en praktik för första gången i mitt liv. Och om 60 dagar från idag har jag varit rökfri i ett år.

Ändå önskar jag att denna dag vore över. Resten också.

Aldrig mer idag.

Aldrig mer imorgon.

Aldrig mer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lättpåverkad med Poeter.se id #88735 innehar upphovsrätten